

РЕШЕНИЕ

№ 180

гр. С.З., 12.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З. в публично заседание на десети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Румяна Б. Пенева

при участието на секретаря Даниела Ив. Илиева
като разгледа докладваното от Румяна Б. Пенева Търговско дело №
20255500900083 по описа за 2025 година

Предявени са искове с правно основание чл. 145 от ТЗ.

В исковата молба ищецът „А.“ ЕООД посочва, че на 02.11.2024 година по силата на договор за прехвърляне на дружествени дялове е придобил собствеността върху 100% от дружествения капитал на „А.“ ЕООД, ЕИК ** и е станал негов управител. Посочва, че промяната е била вписана в ТРРЮЛНЦ на 14.11.2024г. Сочи, че до този момент дружеството се управлявало от ответницата С. Г. Б..

Посочва, че при вписването му като собственик и представляващ дружеството, от нейна страна не са му били предоставени никакви счетоводни документи, ДМА и суми по касова наличност, въпреки предварителната им уговорка за това.

Излага, че на 19.11.2024 година, чрез куриерска фирма „С.“, е получил приемо - предавателен протокол от 18.11.2024г., подписан от П.И.П., управител на счетоводна фирма „Р.“, обслужваща дружеството и свидетел М.Г., както и приложени към него 2 броя папки с първични счетоводни документи за периода 01.01.2024г.-31.10.2024г. и счетоводни разпечатки, включващи оборотна ведомост към 31.10.2024г., инвентарна книга и счетоводни разпечатки по сметки към 31.10.2024 година, като никой от тези документи не е бил подписан нито от управител, нито от счетоводител.

Ищецът твърди, че след запознаване с предоставената му документация и извършена проверка в счетоводното отразяване на дейността на дружеството, установил, че не му е предадена осчетоводената към 31.10.2024 г. касова наличност в размер на 36 375.90 лева, съгласно оборотната ведомост,

както и заведената като ДМА, съгласно инвентарната книга - камера дрон. Посочва, че е установил също и незаконосъобразно разпределяне от страна на С. Б. на дивидент в размер на 7 865.39 лева, без положителния финансов резултат на дружеството да е отразен в приет и обявен по съответния ред годишен финансов отчет, както и без решение на едноличния собственик на капитала.

Посочва, че както е видно от представения приемо - предавателен протокол от 18.11.2024г., не са му предоставени документи, удостоверяващи предаването на касата от бившия управител на новоизбрания такъв, нито пък такива, удостоверяващи, че срещу тази сума, дружеството е получило насрещна престация, т.е. че е имало основание за разходването ѝ. Не било документирано и извършването на предаване на собствените ДМА на дружеството.

Ищецът твърди, че за посочените по-горе обстоятелства, на 25.11.2024г. е съставил констативен протокол.

Излага, че до момента ответницата не е възстановила липсващата сума в размер на 36 375.90 лева, нито е представила разходооправдателни документи, които да сочат за наличие на плащания от името и за сметка на „А.“ ЕООД. По аргумент от чл. 140, ал. 4 от ТЗ, в момента на освобождаването ѝ като управител, за нея е възникнало задължение да предаде касовата наличност на дружеството, без да е нужно да е канена за това. Посочва, че не е възстановила и неправомерно получената сума в размер на 7 856.39 лева под формата на дивидент и не е предала наличните ДМА.

Ищецът сочи, че вследствие на това, за дружеството е настъпила вреда, представляваща липса на средства и активи в претендирания размер, като между настъпването на вредата за дружеството и бездействието на ответницата, е налице причинно - следствена връзка.

Посочва, че с оглед констатираното намаление на имуществото на „А.“ ЕООД е налице и правен интерес от ангажиране отговорността на бившия управител за причинени на дружеството вреди по смисъла на чл.145 от ТЗ.

Излага, че макар с решение на ЕСК от 02.11.2024г. С. Б., в качеството си на едноличен собственик на капитала да е освободила себе си, в качеството на управител, от отговорност за вреди, причинени на дружеството за периода, в който е упражнявала тази си дейност, то съобразно константната практика на ВКС, когато дружеството е ЕООД и едноличният собственик е и негов управител, хипотезата на чл.137, ал.1, т.5 от ТЗ не може да породи последици по погасяване на отговорността му.

На основание гореизложеното, моли съда да осъди ответницата да заплати на „А.“ ЕООД, ЕИК: ** обезщетение за причинените от нея вреди в размер на 44 232.29 лева, от които 36 375.90 лева - липсваща касова наличност и 7 856.39 лева - неправомерно разпределени и получени дивиденди, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на завеждане на иска до окончателното ѝ изплащане, както и да присъди в полза на дружеството

направените съдебни и деловодни разноси.

Постъпил е **отговор на исковата молба**, с който ответницата С. Г. Б. счита предявената от ищеца искова молба за нередовна.

Ответницата излага, че съгласно чл. 127, ал. 4 от ГПК, по осъдителен иск за парично вземане ищецът посочва банкова сметка или друг начин за плащане. В предявената искова молба не е посочена нито банкова сметка, нито друг начин за плащане, поради което счита входираната от ищеца искова молба за нередовна.

Твърди, че изискването ищецът по осъдителен иск за парично вземане да посочи банкова сметка или друг начин на плащане е уредено от императивна правна норма - чл.127, ал.4 ГПК. Предвид на това, че нормата на чл.127 ГПК урежда задължителното съдържание на исковата молба, то посочването на банкова сметка или друг начин на плащане е част от съдържанието на исковата молба. Счита, че непосочването на банкова сметка или друг начин на плащане е нередовност на исковата молба, доколкото императивна процесуална норма задължава ищеца по осъдителен иск за парично вземане да посочи начин на плащане или банкова сметка.

На следващо място посочва, че изложените от ищеца фактически обстоятелства, на които основава претенциите си са неясни, както е неясен и заявеният петитум. От заявените от ищеца обстоятелства не можело по несъмнен начин да се изведе извод какво претендира последният, дали връщане на сума в размер от BGN 7865,39 /седем хиляди осемстотин шестдесет и пет лева и тридесет и девет стотинки/ или сума в размер от BGN 36 375,90 /тридесет и шест хиляди триста седемдесет и пет лева и деветдесет стотинки/, или връщане и на двете суми. Твърди, че не става ясно и как точно е формирана сумата, определена като цена на иска в размер от BGN 44 232,29 /четиридесет и четири хиляди двеста тридесет и два лева и двадесет и девет стотинки/. Посочва, че не става ясно и дали се претендира връщане на посочения в обстоятелствената част на исковата молба дрон. Не е уточнено също какво точно се претендира, действие или бездействие, което също води до нередовност на исковата молба.

Ответницата твърди, че искът на основание чл.145 от ТЗ по повод цялата предявена сума в размер от BGN 44 232.29 /четиридесет и четири хиляди двеста тридесет и два лева и двадесет и девет стотинки/ е недопустим. Посочва, че към исковата молба на „А.“ ЕООД е представен протокол от 2.12.2024 година, за който ищецът твърди, че представлява решение по чл. 137, ал. 1, т. 8 от ТЗ на едноличния собственик на капитала му, а именно М. П. С.. Протоколът е подписан за М. П. С.. В протокола било посочено само, че едноличният собственик е констатирал липси в счетоводството на дружеството и следва да потърси по съдебен ред отговорност на изпълняващата длъжността управител С. Б. до 14.11.2024 г. Протоколът е съставен и подписан от М. С., в качеството му на представляващ едноличния собственик на капитала на ищеца.

Излага, че с това решение от 02.12.2025 година не може да се обоснове допустимост на предявения иск по чл.145 от ТЗ, респ. не може да се приеме за решение по чл.137, ал.1, т.8 от ТЗ, взето от едноличния собственик на капитала, което притежава необходимите реквизити за преследваната цел, тъй като в представения протокол не са посочени конкретни действия на бившия управител С. Б. и конкретни причинени в резултат на тях вреди, за които се отнася взетото решение. Посочва, че решението е взето общо за водене на иски по чл. 142 и /или чл.145 от ТЗ. Счита, че такова общо решение не би могло да обоснове допустимостта на иска по чл.145 от ТЗ. За да се приеме, че има решение по чл.137, ал.1, т.8 от ТЗ, било необходимо Общото събрание на съдружниците, респ. едноличният собственик на капитала, да са запознати и да са обсъдили конкретни факти за причинени вреди на дружеството от действията на управителя, да са извършили конкретна преценка и да са взели конкретно решение за предявяване на иск по чл.145 от ТЗ. Излага, че в случая липсва взето конкретно решение от едноличния собственик на капитала на „А.“ ООД. Едноличният собственик на капитала на това дружество към момента на предявяване на иска, който е същевременно и управител на дружеството- ищец, не е взел еднолично решение за това, за кои действия, за кои точно вреди и в какъв размер да предяви иска по чл.145 от ТЗ към С. Б.. В тази връзка счита, че липсва решение на едноличния собственик на капитала „А.“ ООД, изразено в протокол в съответната за решенията за общото събрание форма. По тази причина счита, че искът е недопустим и прави искане производството да бъде прекратено.

Посочва, че с Решение №33 от 25.01.2018 г. на ПАС по в.т.д. №632/2017г., се споделяли идентични мотиви по сходен казус, като се обезсилва изцяло първоинстанционното решение на Окръжен съд - П.. Същите съображения, но при различна фактическа обстановка били споделени и с Определение № 260275 от 31.05.2022 г. на ОС - С.З. по т. д. №1336/2020 г., потвърдено с Определение №282 от 26.07.2022 г. на ПАС по в. ч. т. д. № 436/2022 г. Посочва, че решението за търсене на имуществена отговорност по чл.145 от ТЗ следва да бъде конкретно - за определени суми, на точни основания и поради определени съображения, а не бланкетно посочване за търсене на отговорност.

На следващо място посочва, че С. Г. Б. с ЕГН ***** е освободена, освен от длъжността управител, така и от отговорност, съгласно решение на едноличния собственик на капитала от 02.11.2024г, което се прилага с настоящия отговор. Решението за освобождаване от отговорност на управителя било изрично и за периода, за който г-жа Б. е изпълнявала тази длъжност.

Посочва, че решението по чл. 137, ал. 1, т. 5 ТЗ на общото събрание на съдружниците в ООД, респ. на едноличния собственик на капитала за освобождаване на управителя от отговорност, взето в упражняване на изключителната и непрехвърлима компетентност по цитираната норма, има погасителен ефект по отношение на специалната имуществена отговорност на

управителя за причинени на дружеството вреди по чл. 145 ТЗ и се доближава до опрощаването като способ за погасяване на задълженията. Типичен случай за погасяване на възникналата отговорност на управителя е допълнителният факт на евентуално взето решение от общото събрание по чл.137, т.5 ТЗ за освобождаването му отговорност. Посочва, че тази възможност за опрощаване на отговорността на управителя е предоставена единствено в компетентността на общото събрание. При взето решение за освобождаване от отговорност на управителя, дружеството не може да претендира вреди, независимо, че фактическият състав на деянието е осъществен.

Твърди, че освобождаването от отговорност на управителя е правомощие на общото събрание, респективно на едноличния собственик на капитала, с което се признава полагането на дължимата грижа при воденето на дружествените дела. Решението на общото събрание екскулпирало управителя и било неоттегляемо. Твърди, че то освобождава управителя от отговорност за вредите, които са настъпили за дружеството от поведение на управителя. Посочва съдебна практика на ВКС и съдилищата в цялата страна /Решение № 41 от 29.04.2009 г. на ВКС по т. д. № 669/2008 г., I т. о., ТК, Определение №207 от 5.10.2018 г. на ВКС по т. д. №1315/2018 г., I т. о., ТК, Определение №21 от 8.02.2022 г. на ВКС по ч. гр. д. №4685/2021 г., г. о., ГК, Решение № 305 от 8.06.2017 г. на ОС - П. по т. д. №404/2015 г. Решение № 139 от 5.04.2024 г. на ПАС по в. т. д. №380/2023 г.;

На последно място твърди, че искът на основание чл. 145 от ТЗ, по повод разпределяне на дивидент от страна на г-жа Б., в частта относно размера от 7865,39лв. /седем хиляди осемстотин шестдесет и пет лева и тридесет и девет стотинки/ е недопустим, тъй като се касае за претенция срещу госпожа Б., в качеството ѝ на съдружник, а не на управител. В тази връзка ищецът неправилно бил квалифицирал своята правна претенция на основание чл.145 от ТЗ - а именно отговорност на управител.

Счита предявеният иск за неоснователен и недоказан по отношение на претендираните суми.

Излага, че с решение на едноличния собственик на капитала от 02.11.2024 г. на А. ЕООД, С. Г. Б. с ЕГН: ***** е освободена освен от длъжността управител, така и от отговорност. Предвид това обстоятелство, счита предявената искова молба за неоснователна. В тази връзка сочи съдебна практика - Решение № 41 от 29.04.2009 г. на ВКС по т. д. № 669/2008 г., I т. о., ТК, Определение № 207 от 5.10.2018 г. на ВКС по т. д. № 1315/2018 г., I т. о., ТК, Определение № 21 от 8.02.2022 г. на ВКС по ч. гр. д. № 4685/2021 г., I г. о., ГК, Решение № 305 от 8.06.2017 г. на ОС - П. по т. д. № 404/2015 г. Решение № 139 от 5.04.2024 г. на ПАС по в. т. д. № 380/2023 г.

На следващо място моли да се приеме, че между страните на 04.10.2024 г. е подписан предварителен договор за покупко-продажба на дружествени дялове от капитала на А. ЕООД, с ЕИК **, по силата на който ответникът е следвало с окончателен договор, с нотариална заверка на подпис и

съдържание да прехвърли на М. П. С., с ЕГН ***** десет дружествени дяла, представляващи 100% от капитала на А. ЕООД, за цена от 15 118.94 лв. Видно от предварителния договор за покупко-продажба на дружествени дялове, купувачът се е задължил да заплати посочената покупна цена по следния начин:

а) 2118,94 лв. /две хиляди сто и осемнадесет лева и деветдесет и четири стотинки/ - представляваща капаро по договора, която е следвало и е преведена по сметка на ЧСИ М.Л.Д., с рег. №865 към КЧСИ, с цел погасяване на всички задължения на С. Г. Б., ЕГН: ***** по изпълнително дело № 619 от 2021 г., образувано по описа на последния съдебен изпълнител, съобразно издадени от нея удостоверения за актуално задължение, с изх. 15785 от 16.09.2024.

б) Остатъкът от продажната цена на дяловете, в размер на 13 000лв. /тринадесет хиляди лева/, М. П. С. е следвало да плати не по-късно от деня на сключването на окончателен договор за покупко-продажба на дружествени дялове, в нотариална форма.

Посочва, че капарото се заплаща по сметка на ЧСИ М.Д., с цел вдигане на наложения заповор на дружествения дял на С. Б. по повод нейно лично задължение.

Излага, че съгласно чл.7 от процесния предварителен договор за покупко-продажба на дружествени дялове от 04.10.2024 г., купувачът заявява, че се съгласява да придобие прехвърлените му дялове, заедно с всички произтичащи от притежанието им права и задължения и при условията на настоящия предварителен договор. Сочи, че настоящият собственик на дружествените дялове на А. ЕООД, изрично приема придобиването на дружеството в състоянието, в което се намира с всички пасиви и активи, всички задължения и права. Същото потвърждение за придобиване на дяловете, се реализира и с окончателния договор за покупко - продажба, в който не са отразени възражения относно състоянието на дружеството. Последният е имал време и се е запознал с цялата търговска документация на А. ЕООД преди придобиване на дружествените дялове на дружеството и се е съгласил да заплати сумата от 15 118.94 лв. за въпросните дружествени дялове. Посочва, че по време на подписания предварителен договор, едноличният собственик на капитала към настоящия момент е управлявал служебния автомобил на дружеството, за което обстоятелство има подаден сигнал в ОДМВР - С.З., тъй като последният при поискване не е бил предаден на А. ЕООД от М. С.. Последният е водил кореспонденция и с голяма част от контрагентите на А. ЕООД, представяйки се за представител на дружеството.

Посочва, че видно от справка в Търговски регистър към Агенция по вписвания, в периода от 23.07.2024 г. до 09.09.2024 г. са направени 6 /шест/ опита за вписване на промяна в обстоятелствата на „А.“ ЕООД, посредством настоящият едноличен собственик на капитал и управител М. С.. С подаването на всички заявления А4 се прави искане за увеличаване на

капитала на дружеството, с цел приемане като съдружник на М. С. и прекратяване на представителната власт на Б. като управител. Шестте опита били неуспешни, защото още при подаване на първото заявление А4. е последвало заявление Ж1, с което се представя решение на едноличния собственик на капитала на дружеството към онзи момент - С. Б., с което се отменя решението за увеличаване на капитала и всички следващи решения. Независимо от първия отказ, следват още 5 опита от страна на настоящия едноличен собственик на капитала на „А.“ ЕООД. Твърди, че всички тези действия показват не само желанието за придобиване на дялове в дружеството, а и за наличието на цялата информация относно дружествените дела на търговеца.

На следващо място посочва, че С. Г. Б. е едноличен собственик на капитала и управител на "А." ЕООД, с ЕИК ** в периода от 24.08.2022 година до 14.11.2024 година. След прехвърляне на всички дружествени дялове на Б. от "А." ЕООД, с ЕИК **, в собственост на М. П. С., последният става и управител на дружеството.

Сочи, че в качеството си на едноличен собственик на капитала и управител на дружеството при изпълнение на дейността си Б. е извършвала операции със сметките на дружеството, включително е теглила суми, с които е извършвала разплащания от името на дружеството в полза на контрагенти и трети лица.

Посочва, че по отношение на твърдението за незаконосъобразно разпределяне от страна на г-жа Б. на дивидент в размер от 7865,39лв. /седем хиляди осемстотин шестдесет и пет лева и тридесет и девет стотинки/ без положителния финансов резултат на дружеството да е отразен в приет и обявен по съответния ред годишен финансов отчет, както и без решение на едноличния собственик на капитала, моли да се приеме за изцяло невярно.

Заявява, че решение на едноличния собственик на капитала има С. Г. Б., в качеството си на едноличен собственик на капитала, взела решение за разпределяне на паричен дивидент за сметка на неразпределена печалба за 2023 година на дружеството, като разпределила дивидент на С. Г. Б., ЕГН ***** в размер на 8996,68лв. /осем хиляди деветстотин деветдесет и шест лева и шестдесет и осем стотинки/.

Посочва, че според българското законодателство, дружествата, които са формирали счетоводна печалба след данъци, могат да вземат решение за разпределение на печалба и плащане на дивидент към своите съдружници. Дружествата с ограничена отговорност имат право да разпределят печалба, ако през изминалата календарна година са формирали счетоводна печалба и това е отразено в годишния финансов отчет, който се приема от Общото събрание на дружеството. През 2023 година „А.“ ЕООД, с ЕИК ** е на печалба, която е разпределена на 02.09.2024 г. след взимане на решение от страна на едноличния собственик на капитала.

Подчертава, че в действащото законодателство липсва забрана за

авансово разпределение на дивидент или авансово скрито разпределение на печалбата. При липсата на такава забрана, респективно и при наличие на обоснована прогноза, че дружеството ще завърши годината на печалба, няма забрана съдружниците да вземат решение за авансово разпределение на дивидент преди приключване на отчетния период. Следователно, от счетоводна гледна точка нямало значение за иска, дали дивидентът ще се разпредели авансово или не, тъй като сумата от дивидента, участва във формирането на финансовия резултат след края на всеки отчетен период - решение №1176 от 22.02.2024 година, постановено по дело №11232 по описа за 2022 година на Административен съд - С. - град; решение №139 от 5.04.2024 г. на ПАС по в. т. д. № 380/2023 г.; решение № 139 от 5.04.2024 г. на ПАС по в. т. д. № 380/2023 г.

Посочва, че легалната дефиниция за "дивидент" се съдържа в § 1, т.4 от ДР на ЗКПО, съгласно която, това е разпределението в полза на лице, произтичащо от неговия дял в капитала на друго лице, вследствие на което намалява собствения капитал на последното, включително: а/ доходи от акции; б/ доходи от дялови участия, включително от неперсонифицирани дружества и от други права, третираны като доходи от акции и в/ скрито разпределение на печалба.

Излага, че в настоящия случай в исковата молба ищецът изрично потвърждава, че сумата от 7865,39лв. /седем хиляди осемстотин шестдесет и пет лева и тридесет и девет стотинки/ представлява именно дивидент, който съгласно изложеното по-горе е разпределен изцяло законосъобразно, след приемане на решение на едноличния собственик на капитала.

Посочва, че по отношение на твърдението за непредаване на касова наличност в размер на 36 375,90лв. /тридесет и шест хиляди триста седемдесет и пет лева и деветдесет стотинки/, следвало да се има предвид на първо място, че представеният документ, отразяващ тази сума като „каса“ не представлявал убедително писмено доказателство в подкрепа на твърденията на ищеца. Излага, че представеният от ищеца документ, дори не бил подписан и бил с неизвестен съставител и автор, а и записаното в счетоводната сметка „каса“ не било доказателство за действителната наличност на пари в брой в касата на дружеството. С предявяване на исковата молба не били представени доказателства за действителната наличност в касата на дружеството към момента на освобождаване на г-жа Б. от отговорност и от длъжността "управител" и към момента на встъпване в длъжността на новия управител, нито че С. Б. е разходила без основание посочената сума или част от нея.

Твърди, че според практиката на ВКС, имуществената отговорност на управителя от осъществения фактически състав на т. нар. "управителски деликт" не разкрива особености, неприсъщи на гражданската отговорност, изразяваща се в задължение за поправяне на причинените вреди (договорни или деликтни). Фактическият състав на специалната отговорност на управителя обхваща виновното, противоправно, вредоносно неизпълнение на

неговите задължения, което възпрепятства управлението на дружеството и от което са последвали вреди. Осъщественият фактически състав на "управленския деликт" включва установяване на натоварване за извършване на действия на управление, действие или бездействие на управителя, установяване на вредата по основание и размер. Сочи, че в случай, че е налице вреда, следва конкретно да се посочи как е реализирана, кое е действието/бездействието на лицето, натоварено с управленски функции, какво конкретно нарушение на кое правило е извършил. Когато липсва основание за изключване на отговорността, следва да се установи налице ли е причинно-следствена връзка между установената вреда и действието / бездействието на управителя. (Решение №177 от 11,08,2014 г, по т, д, М 66/2012 г, на ВКС, II пи о.). В съответствие с правилото на чл. 154 ГПК установяването на елементите от фактическия състав на приложимата норма е в тежест на ищеца.

Взема становище, че доколкото вредата настъпва в имущественото състояние на търговеца, подлежащо на счетоводно отразяване и отчитане и доказването ѝ като факт е в тежест на ищеца по иска по чл.145 ТЗ, последният следва да установи не само извършеното от самия него счетоводно отразяване, а и че то е редовно и документално обосновано. В този смисъл при твърдяно намаляване на патримониума на търговското дружество поради необоснован разход или от липса на парични средства, настъпило вследствие управлението, не е достатъчно да се установи, че те са били осчетоводени в баланса на дружеството, а е необходимо да са налице и съответни първични счетоводни документи /инвентаризационен опис, протокол за резултат от инвентаризация, сравнителна ведомост, приходни и разходни касови ордери и др./, въз основа на които е извършено осчетоводяването на липсата, респ. - на вземането от управителя. Посочва, че вътрешната ревизия и инвентаризацията са средство за постигане на такава обоснованост, доколкото целта им е чрез извършването на пълна или частична проверка да бъде установено по обективен начин съответствието между документалното и фактическото състояние на активите и пасивите на стопанския субект към определен момент, което се установява от нарочна комисия, назначена от ръководителя на предприятието, която отразява резултата от проверката в съответен писмен първичен счетоводен документ /протокол/, служещ като основание за по-нататъшните счетоводни записвания. В частност на такава проверка с посочените цели подлежи и касовата дейност на материално-отговорните лица.

Проверката, включваща съпоставяне на приходните, разходните касови ордери и други платежни документи с отразяванията, извършени в касовата книга и регистъра за движението на паричните суми по банковите сметки, също се извършва от назначена от управителя комисия, която изготвя акт за касова наличност. Именно актовете, с които проверките приключват, като обективно съставени и съдържащи констатации за евентуални разлики между документалното и фактическото имуществено състояние, са основание за счетоводно отразяване на липси и вземания и съответно - за търсене на

имуществена отговорност за вреди от тези липси от съответните лица било по реда на Кодекса на труда - за материално-отговорните лица или по Търговския закон - за управителите на дружества.

За разлика от обикновеното материално-отговорно лице, което изпълнява конкретно възложени му от работодателя функции по събиране, съхраняване и отчитане на стоково-материални ценности, след като такива са му заприходени по съответния ред, управителят отговаря за цялостната дейност на дружеството, включително и за разплащания с контрагенти на дружеството, при което определен вид актив може да послужи за погасяване на пасив или да бъде трансформиран в друг вид актив. Поради това ангажирането на отговорността на управителя за вреди от липси изисква извършването на пълна, а не частична, каквато е проверката за касова наличност, за която отговаря конкретно касиерът като МОЛ/ проверка на имущественото състояние на дружеството. - Решение № 142 от 28.07.2017 година по търговско дело № 1945 от 2016 година на Върховен касационен съд на Република Б..

Посочва, че по принцип установяването на касовата наличност на дружеството би следвало да се извърши съгласно Закона за счетоводството и Счетоводните стандарти или с приемо-предавателен протокол, или ако такъв не е съставен - с инвентаризация, назначена със заповед на действащия управител, комисия и в присъствието или поне след надлежна покана на лицето, което дължи отчитане на паричните средства. В конкретния случай липсвал както приемо-предавателен протокол, така и назначена и извършена инвентаризация на касовата наличност към релевантната за спора дата. С оглед на това, счита, че ищецът не е в състояние да установи по надлежния ред, че към датата на сключване на договора за прехвърляне на дружествените дялове или към датата на вписването на това обстоятелство в Търговския регистър не са му предадени както всички счетоводни документи, така също и касовите наличности на дружеството. В тежест на ищеца е да докаже виновно противоправно неизпълнение на задълженията на управителя, чието поведение е възпрепятствало управлението на дружеството и от което са последвали вреди.

Твърди, че само въз основа на вторичните счетоводни документи - отчети, баланси, ведомости, касова книга, не се установява по еднозначен и категоричен начин, че към момента на освобождаването на г-жа Б. от функциите ѝ на управител, в нейно държане са били 36 375,90 лв. /тридесет и шест хиляди триста седемдесет и пет лева и деветдесет стотинки/ като пари в брой. Посочва, че липсата на каквито и да било първични счетоводни документи подлагат на съмнение как е обоснована документалната наличност на сумата в касата на дружеството, която се твърди, че се различава от фактическата наличност, равняваща се на нула лева.

Посочва, че всичко гореизложено налага извод за недоказаност на твърденията на ищеца за причинени от управлението на С. Б. вреди на

дружеството, поради което исковете следвало да се отхвърлят. В тази връзка сочи Решение №1391 от 29.12.2017 г. на РС- С.З. по гр. д. №5357/2016 г., потвърдено с Решение №481 от 29.10.2018 г., постановено в производството по въззивно търговско дело №175 от 2018 г., на ОС - С.З..

В заключение посочва, че ако от ищцовата страна се докаже, че дружеството в действителност е разполагало с касова наличност в размер на 36 375,90лв. /тридесет и шест хиляди триста седемдесет и пет лева и деветдесет стотинки/, следва да се уточни, че настоящият управител на дружеството М. П. С. е имал сключен с "А." ЕООД, с ЕИК ** договор за управление и контрол на фирмата в периода от 01.08.2023 г. до 01.03.2024 г., съгласно който последният е имал пълни правомощия по управление на дружеството, в това число и достъп до касата на последното.

С оглед на гореизложеното, моли съдът да остави без уважение предявения иск като нередовен, а в случай, че го допусне, като неоснователен и недоказан.

Моли съдът да присъди съдебни разноски за настоящото дело. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от ищцовата страна.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

По делото не се спори, че на 04.10.2024 г. между С. Г. Б. – продавач и М. П. С. – купувач, е подписан предварителен договор за продажба, по силата на който продавачът се задължил при условията и сроковете на предварителния договор да прехвърли в полза на купувача всички притежавани от нея 10 /десет/ дружествени дяла, всеки с номинална стойност от 1 /един/ лев и с обща стойност от 10 /десет/ лева, представляващи 100 % от капитала на „А.“ ЕООД, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. С.З., ** за договорената цена от 15118,94 лв. /петнадесет хиляди сто и осемнадесет лева и деветдесет и четири стотинки/, платими в съответствие със сроковете и условията на договора.

Страните се съгласили продажбата на дружествените дялове да се извърши, след като купувачът погаси задълженията на продавача по изпълнително дело №20218650400619 от 24.06.2021 година и бъде вдигнат наложеният заповест за наложение на дружествен дял на С. Г. Б., ЕГН: **** в полза на *** АД.

С протокол – решение с нотариална заверка на подпис рег. № 1920/02.11.2024 г. и съдържание рег. № 1921, том: 1, акт: 110 от 02.11.2024 г. на нотариус Е.Т. рег. № 364 на НК, с район на действие РС - С.З., едноличният собственик на капитала на „А.“ ЕООД, ЕИК: ** - С. Г. Б., е взела следните решения:

1. Да освободи на основание чл. 137, ал. 1, т. 5 от Търговския закон и във връзка с чл. 147, ал. 2 Търговския закон от отговорност и длъжност себе си - С. Г. Б., ЕГН: *****, като управител на „А.“ ЕООД, с ЕИК **.

2. Да назначи, на основание чл. 137, ал. 1, т. 5 от Търговския закон и във връзка с чл. 147, ал. 2 Търговския закон, за управител на „А.“ ЕООД, с ЕИК ** - М. П. С., с ЕГН *****, с л. к. № 652369383, изд. на 13.03.2024 от МВР - Г., с адрес: гр. Г., бул. Трети Март 28.

3. Да възложи на управителя на дружеството М. П. С., с ЕГН *****, с л. к. № 652369383, изд. на 13.03.2024 от МВР - Г., с адрес: гр. Г., ** да управлява и представлява Дружеството ЕДНОЛИЧНО.

4. Да възложи на управителя на дружеството лично или чрез свой пълномощник, да заяви за корекция в основните обстоятелства по партидата на Дружеството, която се води в ТРРЮЛНЦ към АВП промяна, съгласно взетите решения.

На същата дата - 02.11.2024 година, отв. С. Г. Б., в качеството си на едноличен собственик на капитала на „А.“ ЕООД е взела решение да продаде всичките си 10 дружествени дяла, всеки с номинална стойност от 1 лв., представляващи 100% от капитала на „А.“ ЕООД, ЕИК ** на М. П. С. при условия и цена, каквито прецени за добре.

На същата дата - 02.11.2024 година ответницата, в качеството си на продавач и М. П. С., в качеството на купувач са сключили договор за покупко-продажба на дружествени дялове с нотариална заверка на подписите рег. №1924/02.11.2024 г. и на съдържанието рег. № 1925 от 02.11.2024 г. на нотариус Е.Т., с район на действие РС - С.З., рег. № 364 на НК, по силата на който М. П. С. е придобил собствеността върху 100% от дружествения капитал на „А.“ ЕООД, ЕИК **.

С приемо-предавателен протокол от 18.11.2024 г., едностранно подписан от П.И.П., управител на счетоводна фирма „Р.“, обслужваща счетоводно „А.“ ЕООД, Петков е предал на новия управител на дружеството – М. П. С. следните документи: 1/ 2 бр. папки с първични счетоводни документи за период от 01.01.2024 г. – 31.10.2024 г., включващи фактури за покупки и продажби, и банкови извлечения от фирмени сметки; 2/ счетоводни разпечатки, включващи: оборотна ведомост към 31.10.2024 г. и счетоводни разпечатки по сметки към 31.10.2024 г. Документите са изпратени по „С.“ до поискване в гр. Г. „по настояване на г-н М. С.“, както е отразено в приемо-предавателния протокол.

На 25.11.2024 г. новият управител на "А." ЕООД - М. П. С. съставил констативен протокол от извършена проверка на имущественото състояние на дружеството, при която били установени следните липси, според посочения протокол:

1. Каса – 36 375,90 лв. парите не са предадени на новия управител.
2. Сметки доставчици и клиенти ще се уточнят след писмени

отговори от контрагентите и потвърждаване на салдата по техните партии.

3. По сметка 425 е декларирано салдо 7865,39 лв., от което е видно скрито разпределение на печалбата. Печалба декларирана към 31.10.2024 е фиктивна, има неосчетоводени разходи към тази дата.

4. Не е получен актив - камера дрон с цена на придобиване 2857,50 лв и отчетна стойност към 30.10.2024 г. - 2000,22 лв.

5. Не е представена парола за фирмената електронна поща argea.bg@gmail.bg. с който е злоупотребено и е окърнено името на фирмата.“

Видно от представеното решение /л.6 от делото/, с оглед констатирани липси в счетоводството на дружеството, на 02.12.2024 г., едноличният собственик на капитала на „А.“ЕООД, ЕИК ** - М. П. С., взел решение да потърси по съдебен ред, на основание чл.145 от ТЗ отговорност на изпълняващата до 14.11.2024 година функциите на управител на дружеството С. Г. Б. за причинените на дружеството вреди.

Видно от представения от ответницата протокол-решение от 31.08.2024 г., същата, в качеството си на едноличен собственик на капитала на „А.“ ЕООД към посочената дата, е взела решение да разпредели в своя полза дивидент в размер на 4 600 евро /8 996,82 лв./ за сметка на неразпределена печалба за 2023г.

С оглед изясняване на спора от фактическа страна, по делото е назначена съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение не е оспорено от страните и се възприема от съда.

От приложената към делото „Оборотна ведомост“ за периода 01.01.2024 г.- 31.10.2024 г., вещото лице е констатирало, че към 31.10.2024г. касовата наличност на сметка „501“ - „Каса“, възлиза на 36 375.90 лв., а на сметка „502“ - „Валутна каса“, е 0.00 лв.

Установено е, че инвентаризация на паричните средства на дружеството „А.“ЕООД по смисъла на чл.2, ал. 1 от Закона за Счетоводството не е правена, поради което експертът е приел, че към 01.01.2024 г. салдата по паричните сметки са такива, каквито са посочени в представената по делото Оборотна ведомост или:

сметка 501 - „Каса“ – 16 713,14 лв.:

сметка 502 - „Валутна каса“ – 17 602,47 лв.

При проверката на сметка 501 - „Каса“ въз основа на банковите извлечения по сметки в банки О. (О.) и П. Б., вещото лице е установило, че дебитният оборот /постъпилите средства/ отговарят на посоченото в оборотната ведомост и възлизат на 122 506.67 лв. Дебитният оборот основно е формиран от изтеглени от банковите сметки средства и заприходени в касата. Изключение прави само една сума в размер на 9 900,00 лв., постъпила в касата на 31.08.2024 г., за която липсва документ от кого и за какво е постъпила. Сумата е осчетоводена като „СПР“ със Счетоводна справка Дебит с-ка Каса

501/ Кредит с-ка Други дебитори 498.

Видно от експертното заключение, кредитният оборот на сметка 501 „Каса“ възлиза на 102 843.91лв. и е сформиран (по данни „Извлечение на сметка 501“, предоставени от Счетоводна фирма „Р.“) от:

1. Вноски в банковите сметки.
2. Разплащане на фактури в брой.
3. Изплащане на заплати (ведомости).
4. Разходни касови ордери.

В експертното заключение експертът посочва, че е прегледал и проверил банковите извлечения от предадените папки, свързани с кредитните обороти на Касата и дебитиране на банковите сметки в банка О. и П. и е намерено съответствие с извлечението на сметка 501 „Каса“, предадено на вещото лице от счетоводна фирма „Р.“.

Експертът посочва, че са прегледани и установени фактури, платени в брой от фирмите: „Д.“ ООД , „Д.“ ООД , „Т.“ ЕООД, „А.“ ЕООД и има съответствие в осчетоводените документи.

Ведомостите за начислените и изплатени заплати са приложени и налични в папките на счетоводството и има съответствие.

Вещото лице е установило посочени плащания в брой към доставчици по фактури, за които не е намерило документална обосновааност. В папките в счетоводството липсват документи, удостоверяващи получаването на парите от доставчика, като такива биха могли да бъдат:

- Отрязък от приходен касов ордер, издаден от получаващия парите доставчик;
- Касов бон за удостоверяване на плащането на парите в брой;
- Вносна бележка или документ от банка /при внасяне на парите в брой по сметка на доставчика/;

В извлечението на сметка 501 „Каса“, предадено от счетоводна фирма „Р.“, срещу тези плащания е отбелязано „РКО“ съкращението на „Разходен касов ордер“, като такива (РКО) не са открити в предадените 2 бр. папки.

Видно от експертизата, плащанията, за които няма съпътстващ документ, доказващ плащането, са както следва:

Фирма	дата	№ документ	сума лв.
Е. ООД	30.04.2024	1000003558	5 902.80
ЗП Н. Г.ев	30.04.2024	0000001021	4 975.46
М.	30.04.2024	1	4 816.23
Ц.	30.04.2024	8	9 900.00
Ц.	30.04.2024	8	9 900.00

Ц. 30.04.2024 8 9 713.48
 Ц. 30.04.2024 10 9 480.07

54 688.04

Получател	дата	№ документ	сума лв.
НАП Данък печалба 2023	31.07.2024		4 115.69
Ц.	02.08.2024	1000068771	238.14
			4353.83лв.
Фирма	дата	№ документ	сума лв.
Д. ООД	30.09.2024	0000015134	112.80
Т. АД	30.09.2024	1600079960	292,99
Т. АД	30.09.2024	1600080179	165.00
Т. АД	30.09.2024	*****	106.98
Ц. ООД	30.09.2024	4000004491	79.00
ЗП Д.	30.09.2024	0000000085	2 700.00

3 456.77 лв.

Видно от експертизата, посочени са плащания към Бюджета от касата, но липсват първични документи, удостоверяващи такива плащания:

НАП Данък Дивидент 15.10.2024 1913.52
 НАП Здравни осигуровки 15.10.2024 125,11

 2 038.63 лв.

Според експертизата, общо въведените счетоводни операции по Кредита на сметка 501 „Каса“, за които не са намерени документи, удостоверяващи тяхното основание възлизат на 64 537,27 лв.

По отношение на сметка 502 „Валутна каса“, експертизата е установила, че дебитният оборот (постъпилите средства) отговаря на посоченото в оборотната ведомост от 13 104.07 лв. Той е формиран от изтеглени от банковите сметки средства и заприходени в касата във валута. Проверката е направена от банковите извлечения на банка О..

Кредитният оборот в размер на 30 706.54 лв. е формиран (по данни „Извлечение на сметка 502“, предоставено от Счетоводна фирма „Р.“) от:

1. Разходни касови ордери.
2. Счетоводна справка.

Посочени са плащания в брой към доставчици по фактури. В папките в счетоводството липсват документи, удостоверяващи получаването на парите от доставчика и/или РКО за излизането на парите от касата:

Посочено е изплащане в брой с „РКО” от Валутната каса, за които няма документи доказващи движението на парите, към:

Фирма	дата	№ документ	сума лв.	сума евро
М. ЕООД	31.01.2024	*****	8 801.24	4 500.00
М. ЕООД	29.02.2024	*****	8 801.24	4 500.00
Ц. 30.04.2024	10	3 129.33	1 600.00	

Със счетоводната справка от дата 30.09.2024 г., са отписани от Валутната каса 5 099.28 евро на стойност 9 973.32 лв. и са осчетоводени в сметка 609 „Други разходи“ като Разходи без документ.

Общо въведените счетоводни операции по Кредита на сметка 502 „Валутна каса“, за които не са намерени документи, удостоверяващи тяхното основание, възлизат на 30 705.13 лв.

В резултат на описаните постъпления и плащания, посочени в записите по Оборотната ведомост към 31.10.2024 г. и ако се приеме, че всички движения са реално осъществени, макар за някои и без документално обосноваване за това, то видно от заключението, касовата наличност към 31.10.2024 г. възлиза на:

Каса в лева - 36 375.90 лв.

Каса в евро - 0.00 евро;

Ако се приеме, че движенията, за които няма подкрепящ документ, удостоверяващ извършване на плащането, не са реално осъществени, то касовата наличност към 31.10.2024 г. би възлязла на:

Каса в лева - 91 013.17 лв.

Каса в евро - 15 699.28 евро, което възлиза на 30 705.13 лв.

Видно от заключението на експертната, налице са данни, средствата по касова наличност да са използвани за покриване на разходи в брой. Прегледани и установени са фактури, платени в брой на фирмите: „Д.” ООД , „Д.” ООД , „Т.” ЕООД, „А.” ЕООД.

Ведомостите за начислените и изплатени заплати са приложени и налични в папките на счетоводството.

Има осчетоводени плащания от сметка 501 „Каса“ и сметка 502 „Валутна каса“ на задължения към доставчици, за които липсва първичен счетоводен документ, който да е основание за счетоводното записване.

Експертът е посочил, че от гледна точка на редовното и в срок подаване

на задължителните декларации към НАП, касаещи проверявания период, счетоводството на дружеството е водено редовно. Данните от НАП за подадени справки-декларации по ЗДДС, Декларации по чл.55 за начислен дивидент също са подадени редовно и в срок (приложени към експертизата).

След обследване на представените документи, вещото лице е установило липси на задължителни документи, като: първични документи; счетоводни справки за осчетоводяване на счетоводните операции; приходни касови ордери; разходни касови ордери; касови книги. Също така липсват задължителни справки от счетоводните регистри, като: оборотна ведомост по кореспондиращи сметки; пълна аналитична оборотна ведомост за всяка една сметка, фигурираща в Главната книга; Дневник/Извлечение на всяка една сметка, която има обороти в оборотната ведомост; хронологичен опис на всички счетоводни операции за периода; Справки-декларации по ЗДДС; Дневници на покупките и продажбите. Липсва и задължителната номерация на първичните документи, което дава възможност за манипулация на счетоводните записи.

Експертът заключава, че тези липси препятстват възможността да се обследват извършените счетоводни операции и да се извърши сравнителен анализ на действително осъществените стопански операции.

В съдебно заседание, вещото лице е посочило, че от гледна точка на начина на водене на счетоводството, дали се спазват правилата за воденето, същото не е водено редовно. Установено е, че липсват много задължителни разпечатки, които трябва да съпътстват едно такова счетоводство, като аналитична оборотна ведомост на всяка една сметка от главната книга, би трябва да има разпечатка на движението на дневници и извлечение на всяка една сметка и хронологични описи на въведената информация. В счетоводството няма номериран нито един документ, което е едно от основните правила, защото трябва да имат проследяемост, да има номерация на самия документ отгоре, това дава възможност и на проверяващи органи и на собственика да види дали има липсващи документи. Тази вътрешна номерация е въпрос на организация на счетоводните фирми или на счетоводителя, който води счетоводството.

Видно от експертизата, установено е от оборотната ведомост за месец октомври 2024 г., че салдото на сметка 122 „Неразпределена печалба от минали години“ е 3605.69 лв. Салдото на сметка 123 „Печалби и загуби от текущата година“ към 01.01.2024г. е 28 189.97 лв., което представлява положителният финансов резултат на фирмата за 2023 г.

Според експертизата, общо сумата, която би могла да бъде разпределена като дивидент вследствие на печалбата от минали години е 31 795.66 лв.

Освен тази сума собственикът на капитала може да вземе решение за разпределяне на дивидент авансово през текущата година на база на положителния финансов резултат за текущата година, който към м.

31.10.2024 г. е в размер на 163 048.74 лв.

Според експертизата, от оборотната ведомост е видно, че има изплатен дивидент в размер на чистата сума (след приспадане на данък дивидент) в размер на:

-на 31.08.2024 г. с протокол на едноличния собственик на капитала са изплатени по банков път 4 600.00 евро, или 8 996.82 лв.

-на 26.09.2024 г. е изплатена сумата от 14 700.00 евро, или 28 750.71 лв., за което липсва протокол на едноличния собственик на капитала.

Начислен е данък дивидент по сметка 4521 „Данък върху дивидента“ в размер на 1 913.52 лв., платен в брой от сметка 501 „Каса“ на 15.10.2025 г. Размерът на данъка е деклариран в справка-декларация по чл.55, ал.1 от ЗДДФЛ, приложени към експертизата.

Изводът на вещото лице е, че наличният към 31.10.2024 г. положителен финансов резултат (от текущата и минали години) е достатъчен, за да покрие изплатения дивидент.

По реда на чл. 192 ГПК от трети неучастващи по делото лица П. (Б.) ЕАД и О. АД е изискана информация относно обстоятелствата, кои телефони са посочени и предоставени от „А.“ ЕООД в системата им за електронно плащане за изпращане на кодове /token/ за плащане за периода от 01.12.2023г. до 30.12.2024г.

С писмо вх. № 1008/23.01.2026 г. от П. (Б.) ЕАД са посочили, че дружеството „А.“ ЕООД, ЕИК **, за периода от 01.12.2023 г. до 15.11.2024 г. е регистрирано в системата за Интернет банкиране при П. (Б.) ЕАД с телефонен номер - **, а след 15.11.2024 г. до 31.12.2024 г. с телефонен номер - **.

С писмо вх. № 3632/10.03.2026 г. от О. АД са посочили, че единствен потребител в онлайн банкиране за дружеството „А.“ ЕООД, ЕИК ** е била С. Г. Б. с посочен телефон за получаване на кодове/Токеп/: **. Достъпът ѝ е бил спрян на 14.11.2024г в 15:45:28 ч. На 15.11.2024г. С. Б. е изключена като представител и е добавен нов представител М. П. С. с посочен телефон за получаване на кодове/Токен/: **.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл.145 от ТЗ, управителят носи пълна имуществена отговорност за претърпените от дружеството вреди. За да бъде ангажирана отговорността му по този ред, следва да бъде установено в процеса обстоятелството, че управителят виновно е извършвал действия или бездействия, с които е нарушил задължения към дружеството и по този начин му е причинил вреди, които са в пряка причинна връзка с горните действия.

В последователната практика на касационната инстанция еднозначно е възприето разбирането, че предвидената в чл.145 от ТЗ специална имуществена отговорност на управителя е обусловена не само от мандатното, но и от органното правоотношение между него и търговското дружество, и

възниква при осъществяване на специфични предпоставки виновно и противоправно неизпълнение на задълженията на управителя по повод управлението на дружеството, от което са произлезли вреди за дружеството. (Решение № 70 от 7.06.2012 г. по т. д. № 276/2011 г. на ВКС, II т. о.)

Правото на дружеството да търси имуществените последици от неизпълнение на договорното и органно задължение на управителя произтича от дейността му като орган на дружеството, осъществения фактически състав на т. нар. "управителски деликт", изразяващ се както в активно поведение, така и в задължения за въздържащи се действия. Само допълнително настъпили правопогасяващи или правоизключващи факти, отричащи правопораждащия факт, биха довели до погасяване на отговорността.

Типичен случай за погасяване на възникналата отговорност на управителя е допълнителният факт на валидно взето от върховния орган на дружеството решение по чл. 137, ал. 1, т. 5 от ТЗ за освобождаването му от отговорност, в който случай дружеството не може да претендира вреди, независимо, че фактическият състав на деянието е бил осъществен. Съгласно възприетото в доктрината и съдебната практика принципно становище, проявлението на погасителния ефект настъпва валидно само за факти и обстоятелства, които са били известни на съдружниците (респ. едноличния собственик на капитала) към момента на вземане на решението и екскулпиране на управителя не настъпва, ако е скрил информация или е действал злоумишлено с цел да въведе в заблуждение върховния орган на дружеството. Предвид обстоятелството, че специалната имуществена отговорност на управителя произтича от договорно правоотношение, тежестта на доказване на наличието на факти и обстоятелства, които изключват действието на разпоредбата на чл. 137, ал. 1, т. 5, пр. 3 от ТЗ в настоящия случай, е за дружеството - ищец.

От събраните в хода на производството писмени и гласни доказателства се установи, че ответницата С. Г. Б. е била управител на „А.“ ЕООД до 02.11.2024 г., когато се е освободила от длъжност с решение, обективизирано в протокол от същата дата, и по силата на договор за продажба е прехвърлила всички притежавани от нея дялове на дружеството „А.“ ЕООД на М. П. С.. Това обстоятелство е вписано в Търговския регистър при АВп на 08.11.2024 г., вписване № 20241108103039.

В случая ищецът не твърди да е бил заблуждаван умишлено от ответницата, нито тя да е укрила от него информация относно финансовото състояние на дружеството. Освен липсата на такива твърдения, по делото липсват и доказателства, от които може да бъде направен подобен извод. Установеното документално от съдебно-счетоводната експертиза финансово състояние на дружеството-ищец е такова, каквото е обективизирано в предадената счетоводна документация. При липсата на съставен междинен отчет към датата на продажба на дяловете, представляващи 100 % от капитала на „А.“ ЕООД, с ЕИК **, следва да се приеме, че дружеството се придобива от

новия собственик в състоянието, в което е към момента на продажбата. С оглед изложеното, настоящият състав намира, че решението за освобождаване от отговорност на управителя С. Г. Б. не се отнася за скрити или неизвестни нарушения, каквато е твърдяната липса на средства от касата на дружеството.

От приетото неоспорено заключение на вещото лице икономист, изготвено въз основа на „Оборотна ведомост” за периода 01.01.2024 г.- 31.10.2024 г., както и банковите извлечения от предадените папки, свързани с кредитните обороти на Касата и дебитиране на банковите сметки в банка О. и П., се установява, че липсата на средства, представляващи касова наличност възлиза на сумата 36 375.90 лв. Вещото лице е установило, че от банковите сметки на дружеството са извършени плащания, за които липсва първичен счетоводен документ, който да е основание за счетоводно записване. Ако тези плащания, за които няма налични подкрепящи документи, удостоверяващи извършване на плащането, не са реално осъществени, то касовата наличност към **31.10.2024 г.** би възлязла на 91 013,17 лв – по каса в лева и 15 699,28 евро, което възлиза на 30 705,13 лв. От информацията от П. (Б.) ЕАД и О. АД се установява, че до 15.11.2024 г. банковите сметки на дружеството „А.“ ЕООД са били под разпореждането на С. Г. Б.. С оглед обстоятелството, че се касае за парични средства в брой, при липса на твърдения за специално натоварен служител на дружеството, комуто е възложено да съхранява и да носи отговорност за паричните средства, следва да се приеме, че отговорността за тях е на управителя на дружеството, поради което в тежест на С. Г. Б. е да предаде на дружеството, след освобождаването ѝ като управител, наличните у нея в брой парични средства на дружеството.

Следователно в доказателствена тежест на С. Г. Б. е да установи при условията на главно и пълно доказване, че наличните парични средства в брой, съответстващи на счетоводните записвания са употребени за извършени разходи от името и за сметка на дружеството, водещи до намаляване на касовата наличност. Документи за извършени от ответницата, в качеството ѝ на управител, разходи и за заплатени от нея на трети лица суми, в изпълнение на задължения на дружеството до размера на тази сума, няма представени по делото.

Липсват данни по делото ответницата да е предала на новия собственик на „А.“ ЕООД наличната по документи касова наличност на дружеството в размер на 36 375,90 лв.

С оглед изложеното, съдът намира, че предявеният иск по чл. 145 ТЗ за сумата 36 375,90 лв. – липсваща касова наличност, е основателен и доказан. Безспорно липсата на посочената касова наличност и обстоятелството, че сумата не е предоставена на новия собственик на дружеството, т.е. не е предадена на дружеството, наред с останалите счетоводни документи, води до установена вреда за дружеството, изразяваща се в липсата на парични средства от установената по делото касовата наличност. Управителят С. Г. Б., в чиито задължения е съхраняването и разходването на паричните средства на

дружеството, след прекратяване на правомощията ѝ като управител с решение от 02.11.2024 г., е следвало да предаде на дружеството наличните към 31.10.2024 г. парични средства от 36 375.90 лв., което същата безспорно не е извършила.

С оглед на изложеното, съдът намира за основателни и доказани доводите на ищеца относно наличието на причинени на дружеството вреди за сумата 36 375.90 лв. от страна на ответницата, в качеството ѝ на управител на дружеството.

Относно претенцията за неправомерно разпределените и получени от С. Б. дивиденди в размер на 7 856,39 лева, съдът приема следното:

Правото на част от печалбата на дружеството /ООД/ е от общите имуществени права на съдружниците и е условно субективно право, тъй като се поражда при условие, че е налице печалба. По правната си природа то е облигационно субективно право на вземане срещу дружеството, което по арг. от чл. 137, ал. 1, т. 3 ТЗ възниква при събдяване на няколко юридически факта: изтичане на финансовата година, приемане на годишния отчет и баланса и решение за разпределяне на печалбата и нейното изплащане.

Установено е от съдебно-счетоводната експертиза, че към месец октомври 2024 г. дружеството е имало неразпределена печалба от минали години в размер на 31 795.66 лв., което представлява положителният финансов резултат на дружеството за 2023 г.

От оборотната ведомост е видно, че има разпределена печалба в размер на чистата сума (след приспадане на данък дивидент) в размер на:

- на 31.08.2024 г. с протокол на едноличния собственик на капитала са изплатени по банков път 4 600.00 евро, или 8 996.82 лв.

- на 26.09.2024 г. е изплатена сумата от 14 700.00 евро, или 28 750.71 лв., за което липсва протокол на едноличния собственик на капитала.

Начислен е данък дивидент по сметка 4521 „Данък върху дивидента“ в размер на 1 913.52 лв., платен в брой от сметка 501 „Каса“ на 15.10.2025 г. Размерът на данъка е деклариран в справка-декларация по чл.55, ал.1 от ЗДДФЛ, приложени към експертизата.

С протокол-решение от 31.08.2024 г., С. Б., в качеството си на едноличен собственик на капитала на „А.“ЕООД, е взела решение да разпредели в своя полза дивидент в размер на 4 600 евро /8996,82 лв./.

С оглед установеното, доколкото наличният към 31.10.2025 г. положителен финансов резултат (от минали години) е достатъчен, за да покрие изплатените суми, е било възможно разпределяне на натрупана печалба в отразения в оборотната ведомост размер. Независимо, че от юридическа гледна точка фактическият състав за разпределение на печалба за минал финансов период – 2023 г., не е завършен без писмено решение на общото събрание на съдружниците на ООД/Решение на собственика на ЕООД, данъкът е заплатен и заплащането му е отразено в данъчните декларации на

дружеството по чл.55, ал.1 от ЗДДФЛ, т.е. волята за разпределение е съществувала и е била доведена до знанието на държавата, като липсата на писмен акт може да се приеме за формален пропуск, а не липса на основание. Заплащането на данъка по чл. 55, ал.1 от ЗДДФЛ е индикация, че волята е била именно разпределение на печалба, а не заем или присвояване. Сумата е изплатена на С. Б. още докато е била едноличен собственик на „А.“ЕООД. В случая липсва междинен отчет или протокол, който да фиксира активите на дружеството към момента на продажбата на дяловете. В договора за продажба на дяловете също липсва уговорка във връзка със касовото състояние или салдата по сметките. Поради изложеното следва да се приеме, че сумата 14700.00 евро, или 28 750.71 лв., изплатена на С. Б. на 26.09.2024 г., за която липсва протокол на едноличния собственик на капитала, не е неоснователно получена и не е налице вреда за дружеството от изплащането ѝ.

С оглед на изложеното, съдът намира за неоснователни и недоказани доводите на ищеца относно наличието на причинени на дружеството вреди за сумата 7 856.39 лева (с равностойност 4 016,91 евро). от страна на ответницата, в качеството ѝ на управител на дружеството.

С оглед изложеното, съдът намира, че предявеният иск е основателен и доказан за сумата 36 375.90 лв., представляваща непредадена на дружеството касова наличност от страна на ответницата, в качеството ѝ на управител на дружеството към датата на продажбата на 100% от капитала на дружеството, с което същата е причинила вреди на дружеството. За сумата до общия предявен размер от 44 232.29лв. или 22 615,61евро искът се явява неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен като такъв.

Съдът намира, че отв.С. Г. Б., с ЕГН ***** следва да бъде осъдена да заплати на „А.“ ЕООД, ЕИК: ** обезщетение за причинените от нея вреди в размер на 36 375.90 лева (с равностойност 18 598,70 евро) - липсваща касова наличност, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на завеждане на иска до окончателното ѝ изплащане, като следва да отхвърли иска за сумата 7856.39 лева (с равностойност 4 016,91 евро) неправомерно разпределени и получени дивиденди, като неоснователен и недоказан.

По разноските:

Ищецът е направил разноски в размер на заплатената държавна такса за разглеждане на делото – 1770 лв., заплатен адвокатски хонорар – 4200 лв. и 400 лв. – възнаграждение за вещо лице, или в общ размер на 6370 лв.

Съобразно уважената част от исковете С. Б. следва да заплати на „А.“ЕООД сумата 5 223,4 лв. (с равностойност 2 670,68 евро) – разноски в производството.

Ответникът е направил разноски за експертиза – 353,90 лв. и 4200 лв. – адвокатско възнаграждение, или в общ размер на 4553,90 лв.

Съобразно отхвърлената част от исковете „А.“ЕООД следва да заплати на С. Б. сумата 819,70 лв. (с равностойност 419,11 евро)- разноски в производството.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С. Г. Б., с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С.З., **, да заплати на „А.“ ЕООД, ЕИК: **, със седалище и адрес на управление: гр. С.З., **, представлявано от М. П. С., съдебен адрес: гр.Г., **, адв.Д. К. обезщетение за причинените от нея вреди, в качеството ѝ на управител на "А."ЕООД на осн.чл.145 ТЗ, в размер на 18 598,70 евро (осемнадесет хиляди петстотин деветдесет и осем евро и седемдесет евроцента) с равностойност 36 375.90 лева - липсваща касова наличност, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на завеждане на иска-10.03.2025г. до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата 4 016,91 евро (четири хиляди и шестнадесет евро и деветдесет и един евроцента) с равностойност 7 856.39 лева - неправомерно разпределени и получени дивиденди, **като неоснователен и недоказан.**

ОСЪЖДА С. Г. Б., с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С.З., **, да заплати на „А.“ ЕООД, ЕИК: **, със седалище и адрес на управление: гр. С.З., **, съдебен адрес: гр.Г., **, адв.Д. К. сумата 2 670,68 евро /две хиляди шестстотин и седемдесет евро и 68 евроцента/ (с равностойност 5 223,4 лв.) – разноси в производството.

ОСЪЖДА „А.“ ЕООД, ЕИК: **, със седалище и адрес на управление: гр. С.З., **, да заплати на С. Г. Б., с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С.З., **, сумата 419,11 евро /четиристотин и деветнадесет евро и 11 евроцента/ (с равностойност 819,70 лв.) - разноси в производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред П.ския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – С.З.: _____